

[Lennart Larsson]

afgift, der er ens; der er ens afgift på olie, og der er ens afgift på gas, men nu kommer der en ny ting, der hedder naturgas, og jeg har hørt ministeren sige, at vi nok også skal have afgift på kul, men naturgas skal vi ikke have afgift på. Det er egentlig dér, forviklingen kommer ind. Loven blev i sin tid vedtaget med det grundlag, at man måtte ikke ændre ved de hidtidige kommunalretlige byrdefordelinger. Nu går staten ind, som den aldrig har gjort før, og leger forsyningsvirksomhed, leger med søkort uden at være skipper, og så er det, man må sikre, at der skal gælde de samme principper, når staten går ind, som når kommunerne går ind. Det blev bekræftet dengang, at man ikke ville ændre det, men det, der sker nu, er, at man lægger afgifter – og meget høje afgifter – som en tung byrde for nogle borgere, der ikke kan købe nogen andre ting, medens andre til gengæld ikke skal have nogen afgifter overhovedet. Det andet, der sker, når man gør det, er, at man ikke får brug for den frie markeds mekanisme, hvis man fastsætter en bestemt oliepris, man får ganske simpelt ikke omkostningsgrundlaget ind i billedet.

Derfor er det så væsentligt, at man sikrer det, der har været tradition i det danske samfunds forsyningsvirksomhed, nemlig at det er kørt forretningsmæssigt, professionelt, med ansvar over for bestyrelse, aktionærer, hvor mange de måtte være, og repræsentantskaber, og at de over for de forbrugere, de skal forsyne, skal garantere for, at den måde, de behandler deres omkostninger på, den måde, de skaffer energi på, absolut er den rigtigste og den billigste måde, og så kan de ikke blive draget til ansvar for det.

Men når man begynder i den gale ende og vil til at diskutere afgifterne, vil variere, hvad forbrugerne skal betale, og oven i købet vil give de forbrugere, der bor udenfor, den store afgift, så er man på galt spor. Jeg vil gerne igen henvise til betænkningen (Folketings-tidende 1971–72, tillæg B sp. 1893 og 1894) for anlægslov for naturgasforsyning m.v. samt ministerens svar sp. 1897 og 1898 (samstedes). Jeg skal tillade mig på CDs og venstres vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at sikre en energipolitik, herunder en fastsæt-

telse af energifagifter, der er baseret på principperne om,

1) at hver enkelt energiforsyning økonomisk skal hvile i sig selv, og

2) at den ikke må ændre byrdefordelingen mellem de enkelte borgere,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Emmert Andersen (CD):

Det er til energiministeren vedrørende fortrængning af olie. Jeg har endnu ikke set nogen beregninger, der beviser, at naturgassen kun vil fortrænge olie nu og i de næste 25 år frem i tiden.

I de områder, der skal fortrænges olie på, kan vi prøve at kigge på industrien. Den væsentligste del af industrien kan bruge andre og billigere energiformer end olie. Hvis vi påtænker at bruge naturgas på fjernvarmeværker, vil det sige, at vi først putter naturgassen ind i et fjernvarmeværk, så fyrer vi op dér og sender noget vand ud i nogle rør i et distributionsnet, som er meget, meget dyrere end det distributionsnet, man anvender til naturgassen, og har et varmetab. Det ville da i hvert fald være smartere at sende naturgas direkte ud til de enkelte huse fremfor at sende den ind i et fjernvarmeværk først.

Det samme gælder kraftvarmeværker. Vi bliver nok nødt til at kigge på beregningerne for disse kraftvarmeværker, for deres overskudsvarme er, som jeg sagde før, i princip gratis. Det vil være bedre at afkøle den rundt omkring i husene end at afkøle den ude i bæltter og stræder.

Jeg kan heller ikke forstå, at det ikke kan svare sig at lægge en ledning fra et kraftvarmeværk til et tæt bebygget område, det kunne f.eks. være Hillerød eller Helsingør, og anvende kraftvarmen dér. Jeg kan godt se, at investeringen i distributionsnettet bliver større i første omgang, men vi har energipolitisk varme til rådighed, og det vil sige, at vi ikke skal til at importere mere kul eller olie til brændsel, og dermed sparer vi altså også valuta. Der er en balance i det.